

Лірика Т.Г. Шевченка відзначається неабиякою мальовничістю зображення, у чому виявляється ще одна грань його творчої сутності – митця-художника. Окрім того, поезіям Т.Г. Шевченка притаманні особлива музичність, дотримання принципів українського народного мелосу, звукообрази, що доповнюють ряд зорових образів, створюючи цілісний етюд [1, с. 4].

Таку взаємодію у творчості можна пояснити і тогочасними тенденціями, насамперед, ідеями синкретизму, глобальним наближенням та інтерференцією мистецтв, ідеалами багатогранності творця [1, с. 3].

Всесвітньовідомий вірш «Садок вишневий коло хати» є майстерним поєднанням зорових та слухових образів: «*Садок вишневий коло хати, хруці над вишнями гудуть, плугатарі з плугами йдуть, співають ідучи дівчата, а матері вечерять ждуть*» [3, с. 296].

Зорові образи – «*вишневий садок*», «*хата*» – взаємодіють зі слуховими – «*хруці гудуть*», створюючи на макроконтекстуальному рівні образ затишної української домівки. Додаткові зорові та слухові образи – «*плугатарі з плугами йдуть*», «*співають ідучи дівчата*» – доповнюють картину, деталізуючи образ весняного вечора.

У перекладі Б. Дралука та Р. Коропецького цей образ зазнає певних змін: “*A cherry orchard by the house. Above the cherries beetles hum. The plowmen plow the fertile ground and girls sing songs as they pass by. It’s evening – mother calls them home*” [5]. На відміну від оригіналу, плугатарі і досі продовжують свою роботу, і ця деталь позбавляє образвечору ознак легкості і спокою.

У наступному чотиривірші також спостерігаємо тісний взаємозв’язок зорових і слухових образів: «*Сем’я вечера коло хати, вечірня зіронька встає. Дочка вечерять подає, а мати хоче научати, так соловейко не дає*» [3, с. 297]. У перекладі вилучено слуховий образ «спів солов’я», тому музичність оригіналу відтворено не повністю: “*A family sups by the house. A star shines in the evening chill. A daughter serves the evening meal. Time to give lessons – mother tries, but can’t. She blames the nightingale*” [5]. Окрім того, додано негативну конотацію: “*she blames*”.

Зорові і слухові образи останнього чотиривірша – «сон», «спів солов’я», «пісні дівчат» – повністю збережено: “*...by the house, a mother lays her young to sleep; beside them she too fell asleep. All now went still, and just the girls and nightingale their vigil keep*” [5].

Таким чином, проаналізувавши оригінальний твір та переклад, доходимо висновку, що синестезію зорових і слухових образів досить складно зберегти, оскільки засоби творення образних систем у межах різних культур децю відрізняються.

Список літератури

1. Генералюк Л.С. Шевченківський універсализм: роль музики у творчості поета-художника / Л.С. Генералюк // Часопис Національної музичної академії України імені П. І. Чайковського. – Київ, 2014. – № 1. – С. 3 – 14.
2. Коляденко Н.П. Музыкальность художественной литературы: синестетический аспект / Н.П. Коляденко // Идеи и идеалы. – Новосибирский государственный технический университет, 2012. – №2 (12). – С. 142 – 149.
3. Шевченко Т.Г. Кобзар / Т.Г. Шевченко. – К.: Видавництво художньої літератури «Дніпро», 1985. – 622 с.